

Kirlibaba 1915

Autor:

Smoliński Aleksander

Do pobrania:

[Kirlibaba 1915 \(pdf, 6.89 MB\)](#)

Opis

Aleksander Smoliński, *Kirlibaba 1925*, Szczecin 2022

Seria: Największe bitwy Legionów Polskich 1914-1916

Publikacja nie jest przeznaczona do sprzedaży.

Niezwykłe zacięte walki w Karpatach Wschodnich toczone na przełomie 1914 i 1915 r. pomiędzy nacierającą szerokim frontem Armią Rosyjską a broniącą się wówczas na tym obszarze Cesarsko-Królewską Armią Austro-Węgierską należą do najkrwawszych starć pierwszego etapu Wielkiej Wojny, czyli I wojny światowej.

Ich stawką było bowiem potencjalne dotarcie Rosjan na żyzną nizinę węgierską, co w znaczący sposób mogło przyczynić się do ich ostatecznego sukcesu operacyjnego w trwającej wówczas kampanii zimowej, czyli do ewentualnego wyeliminowania Austro-Węgier z dalszego etapu tych zmagających lub chociażby znaczącego ich osłabienia.

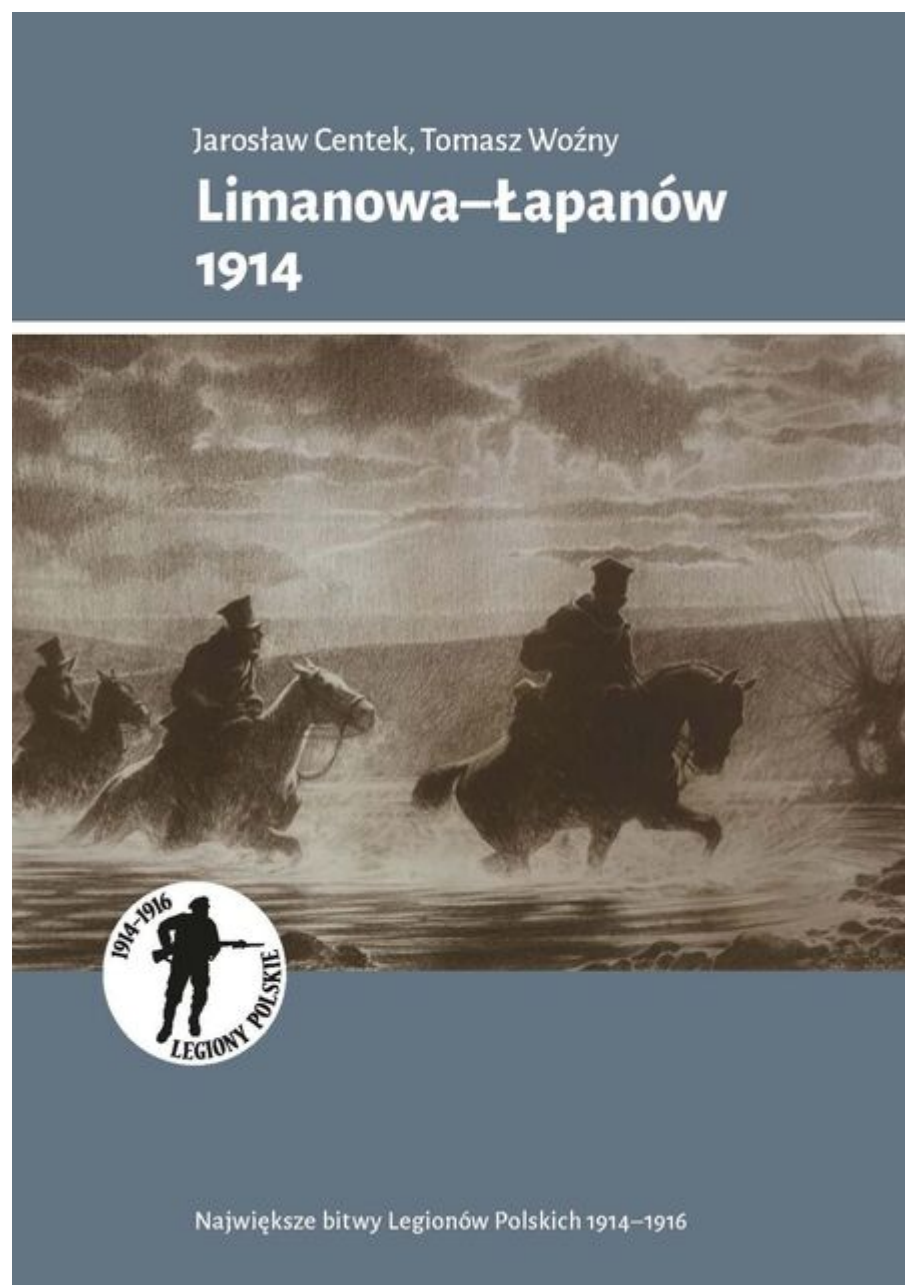
Nie należy też zapominać, że walki te toczyły się w niezwykle trudnym, górskim terenie, o ograniczonych możliwościach komunikacyjnych, co w znaczący sposób komplikowało prowadzenie operacji wojskowych. Kolejnym ważnym czynnikiem były też ówczesne, trudne, warunki atmosferyczne, mianowicie bardzo niskie temperatury – szczególnie nocą – oraz obfite opady śniegu połączone z silnym wiatrem, które również w znaczący sposób utrudniały zarówno operacje bojowe, jak i wszelkie inne towarzyszące im działania, jak choćby zaopatrzenie walczących wojsk w amunicję, żywność i furaz dla koni oraz innych zwierząt pociągowych. Te same czynniki niezwykle komplikowały także ewakuację rannych i chorych z pola walki na tyły. Wszystko to spowodowało, że ten etap zmagających Armii Rosyjskiej z wojskami austro-węgierskimi, w tym również z oddziałami należącymi do II Brygady Legionów Polskich często nazywany był „piekłem Karpat”.

W wyniku tych niezwykle krwawych operacji obydwie walczące wówczas w Karpatach Wschodnich armie poniosły znaczące straty w ludziach, mianowicie w zabitych i zaginionych bez wieści, a także w rannych, kontuzjowanych i chorych. Wśród tych ostatnich bardzo duży procent stanowili żołnierze z odmrożonymi kończynami oraz takimi częściami twarzy, jak uszy czy nosy. Poza tym wielu z nich chorowało na silne przeziębienia, które często zamieniały się w niezwykle wówczas trudne do leczenia zapalenia oskrzeli bądź płuc.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Powiązane wiadomości

Limanowa-Łapanów 1914